

Urunk Mennybemenetele B

Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek a föld végső határáig. (vö. ApCsel 1,8)

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 1, 1-11

Első könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus egészen addig a napig, amelyen megbízást adott a Szentlélek által kiválasztott apostoloknak, és fölvetetett a mennybe. Szenvedése után sokféleképpen bebizonyította, hogy él: negyven napon át ismételten megjelent nekik, és beszélt az Isten országáról.

Amikor egy alkalommal együtt étkezett velük, megparancsolta nekik, hogy ne hagyják el Jeruzsálemet, hanem várjanak az Atya ígéretére, amelyről, mint mondta, tőlem hallottatok: "János csak vízzel keresztelt, de ti néhány nap múlva a Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni." Az egybegyűltek erre megkérdezték: "Uram, most fogod helyreállítani Izrael országát?" Ő azt felelte: "Nem a ti dolgotok, hogy ismerjétek az időpontokat és az alkalmakat. Ezeket az Atya szabta meg a saját tetszése szerint. De amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig." Miután ezeket elmondta, a szemük láttára fölemelkedett, és egy felhő elfedte úgy, hogy tovább már nem láthatták.

Miközben feszülten figyelték, hogyan emelkedik az égbe, egyszerre két férfi állt meg mellettük fehér ruhába öltözve, és megszólította őket: "Galileai férfiak! Miért álltok itt égre emelt tekintettel? Ez a Jézus, aki közületek az égbe emelkedett, úgy jön el ismét, ahogyan most szemetek láttára a mennybe ment."

Szentlecke

Efzusiakhoz 1, 17-23

Testvéreim! Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és kinyilatkoztatás lelkét, hogy megismerjétek őt! Gyújtson világosságot lelketekben, hogy megértsétek: milyen reményre hívott meg titeket, milyen gazdag az a fenséges örökség, amelyet ő a szenteknek szán, és milyen mérhetetlenül nagy az ő hatalma mirajtunk, hívőkön. Nagyszerű erejét Krisztusban mutatta meg, amikor a halálból feltámasztotta őt, és a mennyben jobbjára ültette. Fölé emelte minden fejedelemségnek, hatalomnak, erőnek és uralomnak, s minden néven nevezendő méltóságnak, nemcsak ezen a világon, hanem az eljövendőben is.

Mindent lába alá vetett, őt magát pedig az egész Egyház fejévé tette: ez az ő teste, és teljessége annak, aki mindent mindenben betölt.

Abban az időben: Jézus megjelent a Tizenegynek, és így szólt hozzájuk: "Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözülni fog, aki nem hisz, az elkárhozik. A híveket ezek a jelek fogják kíséreni: A nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken beszélnek, kígyókat vehetnek a kezükbe, és ha valami mérget isznak, nem árt nekik. Ráteszik a kezüket a betegekre, és azok meggyógyulnak." Az Úr Jézus, miután ezeket elmondta nekik, felvétetett a mennybe, és helyet foglalt az Isten jobbán. Ők pedig elmentek, és mindenütt hirdették az evangéliumot. Az Úr együtt munkálkodott velük, és az igehirdetést megerősítette a jelek által, amelyek kísérték őket.

Elmélkedés

Krisztus mennybemenetele – olyan ünnep, amelyet nem lehet elválasztani a húsvéti történésektől. Sokkal inkább egy további részlete annak, ami Húsvét titkát kitölti és feléleszti. Ugyanakkor Húsvét és Pünkösd közötti időbe eső ünnep. A feltámadt Jézus eltűnik övéi szeme elől, hogy ugyanakkor újfajta kapcsolatot építsen ki velük – egy olyan kapcsolatot, amely olyan erős és mélyreható, hogy mindent betölt Jézus jelenléte. Krisztus mennybemenetele a tanítványoknak szóló kihívás, hogy jelenlétének megszokott módjától elbúcsúzva bátorságot merítsenek arra, hogy egy új, nekik szokatlan módra hagyatkozzanak.

Bizonyára úgy tűnik, mintha Jézus elhagyná a tanítványokat, mikor utoljára jelenik meg feltámadása után. De csak látszólag hagyja el őket. Láthatatlan jelenléte olyan mélységet ér el, amilyent földi teste soha sem tett volna lehetővé. A Szentlélek által Jézus immár mindig jelen van ott, ahol felismerhetik, ahogy apostolainak megtanította: az igében, a szentségekben, a felebarátban és nem utolsósorban a küldetésben, amit Ő adott nekik. ("Menjetek el minden néphez...") Mostantól fogva a tanítványoknak nem az égre kell nézni, hanem a földön kell tanúságot tenniük a Feltámadotról és Vele együtt munkálkodniuk Isten országának elterjedéséért.

A mennybemenetel, még ha isteni titok is, egyidejűleg minden emberi elválás mély értelmét is kifejezi. Gondoljunk "A kis herceg" végére: "Én is hazamegyek ma ... S ha majd megvigasztalódtál (mert végül is mindig megvigasztalódik az ember), örülni fogsz neki, hogy megismerkedtél velem. Mindig is a barátom leszel ... És néha kinyitod majd az ablakodat, csak úgy, kedvtelésből ... Olyan leszel, mintha csillagok helyett egy csomó kacagni tudó csengettyűt kaptál volna tőlem ..." (A. de Saint-Exupéry).

Urunk Mennybemenetele B

Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek a föld végső határáig. (vö. ApCsel 1,8)

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 1, 1-11

Első könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus egészen addig a napig, amelyen megbízást adott a Szentlélek által kiválasztott apostoloknak, és fölvetetett a mennybe. Szenvedése után sokféleképpen bebizonyította, hogy él: negyven napon át ismételten megjelent nekik, és beszélt az Isten országáról.

Amikor egy alkalommal együtt étkezett velük, megparancsolta nekik, hogy ne hagyják el Jeruzsálemet, hanem várjanak az Atya ígéretére, amelyről, mint mondta, "tőlem hallottatok: János csak vízzel keresztelt, de ti néhány nap múlva a Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni." Az egybegyűltekre megkérdezték: "Uram, most fogod helyreállítani Izrael országát?" Ő azt felelte: "Nem a ti dolgotok, hogy ismerjétek az időpontokat és az alkalmakat. Ezeket az Atya szabta meg a saját tetszése szerint. De amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig." Miután ezeket elmondta, a szemük láttára fölemelkedett, és egy felhő elfedte, úgyhogy tovább már nem láthatták.

Miközben feszülten figyelték, hogyan emelkedik az égbe, egyszerre két férfi állt meg mellettük fehér ruhába öltözve, és megszólította őket: "Galileai férfiak! Miért álltok itt égre emelt tekintettel? Ez a Jézus, aki közületek az égbe emelkedett, úgy jön el ismét, ahogyan most szemetek láttára a mennybe ment."

Szentlecke

Efézusiakhoz 4,1-7.11-13

Testvéreim! Kérlek benneteket, én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy éljete méltón ahhoz a hivatáshoz, amelyet kaptatok; teljes alázatban, szelídségben és türelemben. Viseljétek el egymást szeretettel. Törekedjete arra, hogy a béke kötelékével fenntartsátok a lelki egységet. Egy a Test és egy a Lélek, mint ahogy hivatástok is egy reményre szól.

Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy az Isten, mindnyájunk Atyja, aki minden fölött áll, mindent áthat és mindenben benne van.

Mindegyikünk Krisztus ajándékozásának mértéke szerint részesült kegyelemben. Ő némelyeket apostollá, másokat prófétává, ismét másokat evangélistává, pásztorrá és tanítóvá tett, hogy szolgálatuk betöltésére neveljék a szenteket, és fölépítsék Krisztus testét, amíg mindnyájan el nem jutunk a hitben és az Isten Fia megismerésében az egységre, és meglett emberré nem leszünk, elérve Krisztus teljes életkorának mértékére.

Abban az időben: Jézus megjelent a Tizenegynek, és így szólt hozzájuk: "Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözülni fog, aki nem hisz, az elkárhozik. A híveket ezek a jelek fogják kíséreni: A nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken beszélnek, kígyókat vehetnek a kezükbe, és ha valami mérget isznak, nem árt nekik. Ráteszik a kezüket a betegekre, és azok meggyógyulnak." Az Úr Jézus, miután ezeket elmondta nekik, felvétetett a mennybe, és helyet foglalt az Isten jobbán. Ők pedig elmentek, és mindenütt hirdették az evangéliumot. Az Úr együtt munkálkodott velük, és az igehirdetést megerősítette a jelek által, amelyek kísérték őket.

Elmélkedés

Krisztus mennybemenetele – olyan ünnep, amelyet nem lehet elválasztani a húsvéti történésektől. Sokkal inkább egy további részlete annak, ami Húsvét titkát kitölti és feléleszti. Ugyanakkor Húsvét és Pünkösd közötti időbe eső ünnep. A feltámadt Jézus eltűnik övéi szeme elől, hogy ugyanakkor újfajta kapcsolatot építsen ki velük – egy olyan kapcsolatot, amely olyan erős és mélyreható, hogy mindent betölt Jézus jelenléte. Krisztus mennybemenetele a tanítványoknak szóló kihívás, hogy jelenlétének megszokott módjától elbúcsúzva bátorságot merítsenek arra, hogy egy új, nekik szokatlan módra hagyatkozzanak.

Bizonyára úgy tűnik, mintha Jézus elhagyná a tanítványokat, mikor utoljára jelenik meg feltámadása után. De csak látszólag hagyja el őket. Láthatatlan jelenléte olyan mélységet ér el, amilyent földi teste soha sem tett volna lehetővé. A Szentlélek által Jézus immár mindig jelen van ott, ahol felismerhetik, ahogy apostolainak megtanította: az igében, a szentségekben, a felebarátban és nem utolsósorban a küldetésben, amit Ő adott nekik. ("Menjetek el minden néphez...") Mostantól fogva a tanítványoknak nem az égre kell nézni, hanem a földön kell tanúságot tenniük a Feltámadotról és Vele együtt munkálkodniuk Isten országának elterjedéséért.

A mennybemenetel, még ha isteni titok is, egyidejűleg minden emberi elválás mély értelmét is kifejezi. Gondoljunk "A kis herceg" végére: "Én is hazamegyek ma ... S ha majd megvigasztalódtál (mert végül is mindig megvigasztalódik az ember), örülni fogsz neki, hogy megismerkedtél velem. Mindig is a barátom leszel ... És néha kinyitod majd az ablakodat, csak úgy, kedvtelésből ... Olyan leszel, mintha csillagok helyett egy csomó kacagni tudó csengettyűt kaptál volna tőlem ..." (A. de Saint-Exupéry).

Urunk Mennybemenetele B

Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek a föld végső határáig. (vö. ApCsel 1,8)

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 1, 1-11

Első könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus egészen addig a napig, amelyen megbízást adott a Szentlélek által kiválasztott apostoloknak, és fölvetett a mennybe. Szenvedése után sokféleképpen bebizonyította, hogy él: negyven napon át ismételten megjelent nekik, és beszélt az Isten országáról.

Amikor egy alkalommal együtt étkezett velük, megparancsolta nekik, hogy ne hagyják el Jeruzsálemet, hanem várjanak az Atya ígéretére, amelyről, mint mondta, "tőlem hallottatok: János csak vízzel keresztelt, de ti néhány nap múlva a Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni." Az egybegyűltek erre megkérdezték: "Uram, most fogod helyreállítani Izrael országát?" Ő azt felelte: "Nem a ti dolgotok, hogy ismerjétek az időpontokat és az alkalmakat. Ezeket az Atya szabta meg a saját tetszése szerint. De amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig." Miután ezeket elmondta, a szemük láttára fölemelkedett, és egy felhő elfedte, úgyhogy tovább már nem láthatták.

Miközben feszülten figyelték, hogyan emelkedik az égbe, egyszerre két férfi állt meg mellettük fehér ruhába öltözve, és megszólította őket: "Galileai férfiak! Miért álltok itt égbe emelt tekintettel? Ez a Jézus, aki közületek az égbe emelkedett, úgy jön el ismét, ahogyan most szemetek láttára a mennybe ment."

Szentlecke

Efézusiakhoz 4, 1-13

Testvéreim! Kérlek benneteket, én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy éljete méltón ahhoz a hivatáshoz, amelyet kaptatok; teljes alázatban, szelídségben és türelemben. Viseljétek el egymást szeretettel. Törekedjete arra, hogy a béke kötelékével fenntartsátok a lelki egységet. Egy a Test és egy a Lélek, mint ahogy hivatástok is egy reményre szól.

Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy az Isten, mindnyájunk Atyja, aki minden fölött áll, mindent áthat és mindenben benne van.

Mindegyikünk Krisztus ajándékozásának mértéke szerint részesült kegyelemben. Ezért mondja az Írás:

Fölment a magasba, magával vitte a foglyokat, s osztott az embereknek ajándékokat. Az pedig, hogy fölment, mi mást jelent, mint hogy előbb le is szállt a lenti földi tájakra? Aki leszállt, az emelkedett minden ég fölé, hogy betöltse a mindenséget. Ő némelyeket apostollá, másokat prófétává, ismét másokat evangélistává, pásztorrá és tanítóvá tett, hogy szolgálatuk betöltésére neveljék a szenteket, és fölépítsék Krisztus testét, amíg mindnyájan el nem jutunk a hitben és az Isten Fia megismerésében az egységre, és meglett emberré nem leszünk, elérve Krisztus teljes életkorának mértékére.

Abban az időben: Jézus megjelent a Tizenegynek, és így szólt hozzájuk: "Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözülni fog, aki nem hisz, az elkárhozik. A híveket ezek a jelek fogják kíséreni: A nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken beszélnek, kígyókat vehetnek a kezükbe, és ha valami mérget isznak, nem árt nekik. Ráteszik a kezüket a betegekre, és azok meggyógyulnak." Az Úr Jézus, miután ezeket elmondta nekik, felvétetett a mennybe, és helyet foglalt az Isten jobbán. Ők pedig elmentek, és mindenütt hirdették az evangéliumot. Az Úr együtt munkálkodott velük, és az igehirdetést megerősítette a jelek által, amelyek kísérték őket.

Elmélkedés

Krisztus mennybemenetele – olyan ünnep, amelyet nem lehet elválasztani a húsvéti történésektől. Sokkal inkább egy további részlete annak, ami Húsvét titkát kitölti és feléleszti. Ugyanakkor Húsvét és Pünkösd közötti időbe eső ünnep. A feltámadt Jézus eltűnik övéi szeme elől, hogy ugyanakkor újfajta kapcsolatot építsen ki velük – egy olyan kapcsolatot, amely olyan erős és mélyreható, hogy mindent betölt Jézus jelenléte. Krisztus mennybemenetele a tanítványoknak szóló kihívás, hogy jelenlétének megszokott módjától elbúcsúzva bátorságot merítsenek arra, hogy egy új, nekik szokatlan módra hagyatkozzanak.

Bizonyára úgy tűnik, mintha Jézus elhagyná a tanítványokat, mikor utoljára jelenik meg feltámadása után. De csak látszólag hagyja el őket. Láthatatlan jelenléte olyan mélységet ér el, amilyent földi teste soha sem tett volna lehetővé. A Szentlélek által Jézus immár mindig jelen van ott, ahol felismerhetik, ahogy apostolainak megtanította: az igében, a szentségekben, a felebarátban és nem utolsósorban a küldetésben, amit Ő adott nekik. ("Menjetek el minden néphez...") Mostantól fogva a tanítványoknak nem az égre kell nézni, hanem a földön kell tanúságot tenniük a Feltámadotról és Vele együtt munkálkodniuk Isten országának elterjedéséért.

A mennybemenetel, még ha isteni titok is, egyidejűleg minden emberi elválás mély értelmét is kifejezi. Gondoljunk "A kis herceg" végére: "Én is hazamegyek ma ... S ha majd megvigasztalódtál (mert végül is mindig megvigasztalódik az ember), örülni fogsz neki, hogy megismerkedtél velem. Mindig is a barátom leszel ... És néha kinyitod majd az ablakodat, csak úgy, kedvtelésből ... Olyan leszel, mintha csillagok helyett egy csomó kacagni tudó csengettyűt kaptál volna tőlem ..." (A. de Saint-Exupéry).